

MIJN NOTITIES

Er klopt iets niet

Keelin heeft heerlijk geslapen.
Door de spanning gisteren was ze al bijna in dromenland
voor haar hoofd het hoofdkussen raakte.
Vandaag is ze voor dag en dauw het bos in geweest
om kruiden te plukken.
Terug in het dorp komt ze Wilko tegen.
Die maakt zich klaar om te gaan hardlopen.
'Helena vraagt of we straks kunnen helpen in de herberg',
roept hij.
'Goed!' roept Keelin. 'Ik zie je straks.'
Wilko verdwijnt door de poort en het is weer stil op het pleintje.
Keelin wandelt in de richting van de herberg,
maar staat dan plots stil.
Ze zet haar mandje neer en steekt haar handen uit.
'Er klopt iets niet', mompelt ze tegen zichzelf.
Ze voelt tintelingen in haar handen.
En ze rilt wanneer ze voorbij de schuur
van boer Francis komt.
Is er iets aan de hand?
Of is het gewoon de ochtendbries?

MIJN NOTITIES

∞ Een smerig goedje ∞

Wilko trekt nog een laatste spurtje door het bos.
Elke dag wil hij een beetje sneller gaan.
Hij bolt uit en komt op adem tussen de bomen.
Zijn voeten lijken wel aan de bosgrond te plakken.
'Wat is dat nu weer?' zegt hij. 'Zo vies!'
Hij haalt zijn neus op.
Wilko draait zich om en rent weer richting Schemermeer.
Hij kan maar beter niet te lang wegblijven, want Helena
verwacht veel gasten. Het is een verlengd weekend
en dan is het altijd extra druk in de herberg.
De weerwolf maakt zijn hoofd nog een laatste keer leeg en rent
zorgeloos door het bos heen. Maar dan... schuift hij uit.
Wilko's benen gaan bijna in spreidstand
en hij valt achterover op zijn billen.
'Ausj!' roept hij.
Hij zet zijn handen op de grond en wil rechtekrabbelen,
maar ziet dan het vieze slijm op zijn handen,
onderarmen en broek.
'Bah, wat een smerig goedje!'

MIJN NOTITIES

∞ Ingebroken ∞

'Rustig nu maar.' Cooper legt een hand op Helena's arm.
'Vertel het nog eens.'
Helena ademt rustig in en uit en begint weer te spreken.
'Er is vannacht ingebroken in de herberg.'
'Wat?' zegt Vlad, die net binnenkomt.
Cooper kijkt hem nors aan.
'Laat haar even uitspreken, ja?!' snauwt hij.
Helena negeert de twee en gaat verder: 'Mijn hele linnenkast is
geplunderd. Handdoeken, lakens, dekens... alles is weg!'
'Oké.' Cooper noteert in zijn boekje. 'En is er nog wat weg?
Geld? Telefoons? Juwelen? Iets van waarde?'
'Nee, niets', zucht Helena. 'Maar het wordt een
druk weekend en nu kan ik de kamers niet klaarmaken.'
'Helena, ik los dit op. Het zijn vast zwervers.
Ik kam het dorp uit!' zegt de ranger vastberaden.
'Als ik iets voor je kan doen, Helena?' zegt Vlad.
'Dat is lief, Vlad. Kan jij misschien op zoek
naar nieuwe lakens en handdoeken?'
Ze raapt een handdoek op die de inbreker heeft laten vallen.
'Dat doe ik', zegt hij zacht.
Maar dan valt zijn oog op een spiegel: die is gebarsten.

